

Sygn. akt IV P 23/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 maja 2022 roku

Sąd Rejonowy w Grudziądzu IV Wydział Pracy

w składzie:

Przewodniczący:	sędzia Lucyna Gurbin
Protokolant:	sekretarz sądowy Dominika Janta-Lipińska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 28 kwietnia 2022 roku

sprawy z powództwa M. M.

przeciwko N. Sp z o.o. w G.

o odszkodowanie

O R Z E K Ł:

1. Oddalić powództwa.
2. Opłatą od pozwu od uiszczenia której powód był zwolniony, obciążyć Skarb Państwa.
3. Nie obciążać powoda kosztami zastępstwa procesowego.

Sygn. akt IVP 23/22

UZASADNIENIE

Powód M. M. wniósł pozew przeciwko (...) Sp. z o.o. w G. o zapłatę odszkodowania. W uzasadnieniu wskazał, że wnosi o zasądzenie odszkodowania w wysokości 12.000 zł za niezgodne z prawem rozwiązanie umowy o pracę. W dniu 22 stycznia 2022r. otrzymał wypowiedzenie w trybie natychmiastowym umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony bez podania przyczyny i sposobie odwołania się do sądu. Ogólnie pozwany podczas wręczenia wypowiedzenia poinformował powoda, że jest z niego niezadowolony.

Pozwany w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa w całości, zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego. W uzasadnieniu pozwany potwierdził, że rozwiązaniu uległa umowa o pracę zawarta z powodem. Zaprzeczał jednak, by to pozwany rozwiązał umowę o pracę. To powód - pracownik rozwiązał umowę o pracę z pozwanym - pracodawcą, a nie na odwrót. Z samej tej podstawy wynika, że dochodzone roszczenie jest bezpodstawne i powództwo powinno ulec oddaleniu. Jednakże w celu wyjaśnienia całej sytuacji pozwany wskazał, że powód był zatrudniony od 2017 r. w przedsiębiorstwie pozwanego. Pracodawca zajmuje się hurtową sprzedażą paliw. W dniu 19 lub 20 stycznia 2022 r. powód został zauważony przez wiceprezesa zarządu spółki (...), gdy przelewał paliwo z cysterny pracodawcy do swojego prywatnego pojazdu. Z uwagi na nieobecność, w tym dniu, drugiego z członków zarządu spółki (oraz jednocześnie drugiego z udziałowców spółki), w dniu 22 stycznia 2022r. zaplanowano rozmowę z powodem, w ramach której chciano mu wręczyć rozwiązanie umowy o pracę bez

wypowiedzenia z winy pracownika. W toku rozmowy powód przyznał się do zarzucanego mu działania i jednocześnie poprosił o umożliwienie mu złożenia wypowiedzenia umowy o pracę. Z uwagi na wcześniejszą udaną współpracę oraz prośbę pracownika, wspólnicy spółki przystali na taką propozycję. Pozwanemu oraz osobom działającym w jego imieniu, nie jest znany powód twierdzeń powództwa, iż „w dniu 22.01.2022 r. otrzymałem wypowiedzenie w trybie natychmiastowym”. Jak wspomniano, to pracownik złożył wypowiedzenie. Takie stanowisko potwierdza również złożone do pozwu wypowiedzenie umowy z dnia 22 stycznia 2022 r. (nie podpisane przez powoda, w załączeniu do odpowiedzi na pozew przedkłada się oświadczenie o wypowiedzeniu podpisane przez powoda).

Pismem z dnia 25.02.2022 r. pełnomocnik powoda sprecyzował pozew powoda. (pismo z dnia 25.02.2022 r. k. 43-53).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód był pracownikiem pozwanego na podstawie umowy o pracę zawartej w dniu 1.05.2017 r. na czas nieokreślony na stanowisku kierowcy. Pismem z dnia 22.01.2022 r. powód rozwiązał z pracodawcą umowę o pracę bez zachowania okresu wypowiedzenia.

dowód: umowa o pracę z dnia 1.02.2017 r. k. 4, oświadczenie o rozwiązaniu umowy o pracę (k. 5).

W związku ze złożeniem wniosku o uzasadnienie wyroku przez pełnomocnika pozwanego, który złożył wniosek w zakresie pkt 3 orzeczenia, Sąd pominął uzasadnienie w zakresie rozstrzygnięcia zawartego w pkt. 1 w wyroku z dnia 9.05.2022 r.

W niniejszej sprawie należy stwierdzić, że powód był zwolniony od opłaty od pozwu z mocy ustawy z dnia 28.07.2005r. (Dz.U. z 2021 r. poz. 2257 art. 96 ustęp 1 pkt. 4 o kosztach sądowych w sprawach cywilnych).

Sąd zastosował wobec powoda przepis art. 102 k.p.c. Powyższy przepis pozwala na inne rozwiązanie w ten sposób, iż w wypadkach szczególnie uzasadnionych Sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami.

Zastosowanie art. 102 k.p.c. powinno być oceniane w całokształcie okoliczności, które by uzasadniały odstępstwo, od podstawowych zasad decydujących o rozstrzygnięciu w przedmiocie kosztów procesu. Do kręgu tych okoliczności należy zaliczyć zarówno fakty związane z samym przebiegiem procesu, jak i fakty leżące na zewnątrz procesu, zwłaszcza dotyczące stanu majątkowego (sytuacji życiowej). Okoliczności te powinny być oceniane przede wszystkim z uwzględnieniem zasad współzycia społecznego (post. SN z 14.1.1974 r., II CZ 223/73).

Przepis ten wyraża zasadę słuszności w orzekaniu o kosztach, stanowiąc wyjątek od zasady odpowiedzialności za wynik procesu. Podstawę do jego zastosowania stanowią konkretne okoliczności danej sprawy, przekonujące o tym że w rozpoznawanym przypadku obciążenie strony przegrywającej kosztami procesu na rzecz przeciwnika byłoby niesłuszne, czy wręcz niesprawiedliwe. Artykuł 102 k.p.c. znajduje zastosowanie „w wypadkach szczególnie uzasadnionych”, które nie zostały ustawowo zdefiniowane i są każdorazowo oceniane przez sąd orzekający na tle okoliczności konkretnej sprawy. Do okoliczności tych zalicza się m.in. sytuację majątkową i osobistą strony, powodującą, że obciążenie jej kosztami może pozostawać w kolizji z zasadami współzycia społecznego. Przy zastosowaniu art. 102 k.p.c. mogą być również brane pod uwagę okoliczności dotyczące charakteru sprawy (por. A. Zieliński (red.), Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz. Wyd. 9. Warszawa 2017).

Ponadto art. 102 k.p.c. znajduje zastosowanie w wypadkach „szczególnie uzasadnionych”, które nie zostały zdefiniowane. W ocenie Sądu działania powoda nie były celowe, powód mógł być subiektywnie przekonany o zasadności swojego żądania. Świadczy o tym też zachowanie powoda po podpisaniu oświadczenia o rozwiązaniu umowy o pracę bez wypowiedzenia, że powód stawiał się do pozwanego i podjął próbę rozmowy na temat wydarzeń z dnia poprzedniego. Jednakże pozwany nie wyraził zgody na zmianę sposobu ustania stosunku pracy. Na marginesie należy zaznaczyć, że strony rozmawiając w dniu 22.01.2022 r. zastosowały tryb, o którym mowa wyłącznie w art. 30 § 1 pkt 3. W istocie nie jest to ani porozumienie stron ani też art. 55 § 1¹ kp. W tych okolicznościach Sąd uznał również,

że biorąc pod uwagę rozwiązanie umowy o pracę nie powinien ponosić w tych okolicznościach kosztów zastępstwa procesowego.

Podkreślić również należy, że powód przegrał proces i będzie ponosił negatywne skutki sposobu rozwiązania umowy o pracę. Powód biorąc pod uwagę okoliczności sprawy może mieć poczucie niezrozumienia skutków prawnych podjętej decyzji o rozwiązaniu umowy o pracę bez wypowiedzenia i mimo, że miał ustanowionego pełnomocnika z urzędu, jako zwykły pracownik może nie zdawać sobie sprawy tak jak Sąd wskazał wyżej skutków prawnych złożonego oświadczenia woli. Ponadto ze względu na sposób rozwiązania umowy o pracę, powód pozostał bez pracy z dnia na dzień.

Na marginesie Sąd doda, że Sąd Najwyższy wielokrotnie podkreślał, że stosowanie **art. 102 kpc** opiera się na dyskrecjonalnej władzy sędziego i zasadniczo uwzględnia poczucie sprawiedliwości i zasady słuszności (zob. na ten temat postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 15 marca 2013r. sygn. V CZ 89/12, LEX nr 1331384; z dnia 17 kwietnia 2013r. sygn. V CZ 124/12, LEX nr 1341727; z dnia 17 kwietnia 2013r. sygn. V CZ 130/12, LEX nr 1341731; z dnia 17 kwietnia 2013r. sygn. V CZ 132/12, LEX nr 1341732; z dnia 18 kwietnia 2013r. sygn. III CZ 75/12, LEX nr 1353220).

POUCZENIE:

Niniejsze doręczenie następuje w trybie art. 15zszs⁹ ust. 2 zd. 1 ustawy z 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem (...)19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (tekst jedn. Dz. U. z 2020 r., poz. 1842 ze zm.) i wywołuje skutki procesowe określone w przepisach Kodeksu postępowania cywilnego zgodnie z art. 15zszs⁹ ust. 4 tej ustawy.